

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/22/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219011535
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slovinský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7219011535.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slovinského a sudcov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Martina Baločka, na verejnom zasadnutí dňa 25.októbra 2022, v trestnej veci obžalovaného U. W. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp.zn. 4 T/82/2019 zo dňa 23.12.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 322 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušuje napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Rozhodujúc vo veci sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. oslobodzuje obžalovaného U. W., nar. XX.X.XXXX v Košiciach, trvale bytom Košice - Západ, zdržiavajúci sa v Českej republike, ul. M. Č.. XXXX, Rožnov nad Radhoštěm podľa § 285 písm. f) Tr. por. spod skutku obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II sp.zn. 4 Pv 243/18, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák., § 138 písm. b) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

v Košiciach a inde si v období od 14.3.2017 doposiaľ neplní vyživovaciu povinnosť k svojej dcére S. H., nar. XX.XX.XXXX, hoci táto mu vyplýva zo Zákona o rodine a výška ktorej mu bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 27P 421/2015 zo dňa 7.9.2016, právoplatným dňa 25.10.2016 na základe ktorého je povinný prispievať na výživu mal. S. H., nar. XX.XX.XXXX, sumou vo výške 130,- Eur mesačne, túto si však úmyselne pravidelne neplní a tak dlhuje za obdobie od 14.3.2017 doposiaľ do rúk matky M. M. sumu vo výške najmenej 1 950,- Eur, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. 7T 115/2016 zo dňa 17.1.2017, právoplatným dňom 13.3.2017 za taký čin odsúdený, pretože zanikla trestnosť činu.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd obžalovaného U. W. uznal vinným prečinom zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zákona, § 138 písm.b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v Košiciach a inde si v období od 14.3.2017 doposiaľ neplní vyživovaciu povinnosť k svojej dcére S. H., nar. 30.10.2005, hoci táto mu vyplýva zo Zákona o rodine a výška ktorej mu bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 27P 421/2015 zo dňa 7.9.2016, právoplatným dňa 25.10.2016 na základe ktorého je povinný prispievať na výživu mal. S. H., nar. XX.XX.XXXX, sumou vo výške 130,- Eur mesačne, túto si však úmyselne pravidelne neplní a tak dlhuje za obdobie od 14.3.2017 doposiaľ do rúk matky M. M. sumu vo výške najmenej 1 950,- Eur, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. 7T 115/2016 zo dňa 17.1.2017, právoplatným dňom 13.3.2017 za taký čin odsúdený.

Bol mu za to uložený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej M. M., nar. XX.X.XXXX v Košiciach, trvale bytom Košice, ul. O. XX škodu vo výške 1 950 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktorý ho aj písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že dôvodom odvolania je, že skutok nespáchal úmyselne. Poškodená M. po smrti syna prestala komunikovať a nepreberala peniaze. Komunikovať začala až po súde, ktorý sa nekonal z dôvodu práceneschopnosti sudkyne JUDr. Janky Turýovej. V deň pojednávania sa zhováral s pani asistentkou P. M., ktorá povedala, že sa s ňou porozpráva. Až na ďalšom pojednávaní začala poškodená preberať peniaze a komunikovať. Peniaze si mal odložiť a dať poškodenej v deň súdu. Z dôvodu Covidu a obmedzeniam v práci musel siahnuť aj na úspory. Žiadal okresný súd aj o lehotu jedného roka, kedy by dlh na výživnom splatil. V priebehu roka zaslal poškodenej viac ako 4.500,- Eur, na dôkaz čoho prikladám výplatné pásky. Nie je pravdou, že sa o maloletú X. M. nezaujímam. V lete 2020 bola u neho v Čechách, chcel, aby prišla aj v roku 2021, keď boli v Prahe. Poškodená jej to však nedovolila.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadřila poškodená, ktorá uviedla, že celý čas mal obžalovaný číslo jej účtu, nič mu nebránilo platiť výživné aj napriek tomu, že s ním nekomunikovala, a to preto, že ju psychicky týral a obviňoval zo smrti syna T., a tiež zapieral dcéru X.. Obžalovanému a dcére nebránila, aby sa stretávali. Obžalovaný pracoval celý život na stave, robil brigádne, cez SZČO a nebví poškodenú počúvať aký je on chudák bez príjmu. Žiada len to, čo patrí jej dcére. Obžalovaný splácal iba dlh, bežné výživne naďalej neplatí.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo.

Odvolací súd skôr, než začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť, zisťoval, či je odvolanie prípustné, či bolo podané včas a oprávnenou osobou, a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania.

Zo spisového materiálu krajský súd zistil, že obžalovaný je trestne stíhaný pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s použitím § 138 písm. b) Tr. zák.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí prehlásil, že výživné má uhradené a predložil odvolaciemu súdu poštové poukážky, z ktorých bolo zistené, že dňa 21.10.2022 zaplatil 1.690,- Eur a z predloženého druhého šeku bolo zrejme, že dňa 25.10.2022 zaplatil 260,- Eur. Prítomná svedkyňa M. M. potvrdila, že tvrdenie obžalovaného je pravdivé a spolu jej zaplatil 1.950,- Eur.

Vzhľadom na uhradené výživné obžalovaným U. W. prítomný prokurátor navrhol tohto spod obžaloby oslobodiť s poukazom na § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák., nakoľko zanikla trestnosť činu.

Keďže aj podľa názoru krajského súdu došlo k zániku trestnosti činu obžalovaného U. W., nakoľko výživné obžalovaným bolo v plnej výške uhradené tak, ako to potvrdila M. M. svojou výpoveďou na verejnom zasadnutí dňa 25.10.2022, bolo odvolacím súdom rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný

prostriedok nie je prípustný.